

Timer efter ikke kunde høre og tillige blev meget svimmel, hvilket gav Anledning til, at han underkastedes et Lægetilsyn, hvis Resultat dog ikke blev ham meddelt. Da han nemlig dengang var en ung Mand og ikke antog, at denne Svækkelse, navnlig da der gaves Tider, da han Intet mærkede, kunde faae blivende Følger eller yderligere forværres i Fremtiden, søgte han ikke at erholde noget Bevis fra sine Foresatte, men skjulte derimod sin Svaghed. Han tilføjer yderligere, at Feltlivet, med de deraf følgende Strabadser og Anstrengelser, har hidraget til fuldstændig at ødelægge hans Hørelse. Paa et Andragende til Invalidebestyrelsen og senere til Finantsministeren har han erholdt det Svar, at man ikke, ved hvad der er oplyst, kan anse det for godtgjort, at den Døvhed, hvoraf han lider, er paadragen ved de militære Tjenesteplichters Udøvelse, og at man derfor ikke kan erkjende ham for berettiget til at erholde Forsørgelse som Invalid. Han vedlægger sit Andragende flere anbefalende Vidnesbyrd og henvender sig til Rigsdagen med Bøn om, at den vil hjælpe ham til at erholde Forsørgelse af Invalidefonden.

I Samlingen 1880—81 forelaa et lignende Andragende, men Udvalget gjorde ingen Indstilling. (Se Tillæg B., Sp. 853—54.)

Udvalget foreslaar Andragendet, der nu foreligger udførlig oplyst, henvist til Finantsministeren.

15. Fra Christian Pedersen Vohse (Distrup) om Invalideunderstøttelse. (Indbragt den 20de Oktober 1882 af Folkethingsmanden for Maribo Amts 1ste Valgkreds, S. Sjørgensen.)

Andrageren oplyser, at han er 26 Aar gammel, blev indkaldt til Tjeneste som Infanterist i Foraaret 1876, og at han dengang var fuldkommen rask, idet han havde arbejdet som Tjenestefarl og gjort grovt Bøndearbejde, men at han under en Ovelse paa Nørrefælled i Juni s. A. blev syg og indlagt paa Garnisonshospitalet, da han var bleven lam i højre Side og Arm. Efterat være bleven hjemsendt, indkaldtes han paany i 1878, men blev strax indlagt paa Hospitalet og kasseret paa Grund af Lamhed, hvilken ifølge hans Angivelse nu har bredt sig til alle Lemmer, saa at han ikke kan tage sikkert med Hænderne og falder over den mindste Gjenstand, hvorfor han ikke kan ernære sig ved Arbejde. Hans Fader, der var Arbeidsmand, faldt i Krigen 1864. Han bemærker, at han nu har Ophold hos sin Stedmoder, der kun eier Halvparten af et jordløst Hus og ernærer sig ved at arbejde for Andre, og at han, uden Formue, er henvist til fattigforsørgelse, hvis hans Andragende om at erholde en Understøttelse som Invalid, hvilket varmt anbefales af forskellige Mænd, ikke bevilges. Paa Andragender til Invalideforsørgelsen og Finantsministeriet om Understøttelse har han faaet Afslag, fordi der ikke skjønnes at være Grund til at antage, at den Svaghed, hvoraf han lider, skyldes den militære Tjeneste.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Finantsministeren.

16. Fra Søren Mortensen Haabegaard i Gjedved om Understøttelse som Invalid. (Indbragt den 20de Oktober 1882 af Folkethingsmanden for Ribe Amts 3die Valgkreds, Busk.)

Andrageren bemærker, at han under Kampen ved Frederikstad den 1ste Oktober 1850 blev af en Granatstump faaret i højre Lænd og derfor anser sig i Genhold til Lov om Invalideforsørgelse m. m. af 20de November 1876 §§ 1 og 2 for berettiget til at nyde Pension som Invalid. Invalidebestyrelsen har imidlertid paa et af ham under 30te Juli 1882 indgivet Andragende svaret, at, da den Svaghed, hvoraf han nu lider, ikke kan antages at hidrøre fra den ham i 1850 overgaaede Kontusion over Lænden, ser den sig ikke istand til at bevilge hans Andragende. Han henvender sig derfor nu til Folkethinget med Bøn om,